

ISTOTA SPRAWY

Czy zdarzyło się ci słuchać zdolnego kaznodziei, który z pasją i wprawą otwierał przed zgromadzonymi skarbnicę Bożego Słowa?

„Jak on to robi? W jaki sposób jest w stanie dostrzec rzeczy, których my nie widzimy? Jak to jest, że potrafi tak umiejętnie łączyć znaczenie Słowa z realiami współczesnego życia?”

Czy taka umiejętność jest dostępna tylko dla nielicznych? Może jest to szczególny dar, przeznaczony dla wybrańców, wymagający ukończenia studiów teologicznych?

W żadnym wypadku!

Wystarczy przyswoić sobie kilka praktycznych metod studiowania Słowa Bożego (a dokładnie jednej metody, złożonej z czterech prostych elementów), by móc na własną rękę odkrywać zawarte w nim skarby.

Nie musisz polegać na „specjalistach”. W oparciu o uważną lekturę Pisma Świętego, możesz samodzielnie przygotowywać sobie wartościowe duchowe posiłki.

POBUDZANIE APETYTU

Psalm 119, schowany głęboko w starotestamentowej Księdze Psalmów, odstrasza wielu swoją długością. A szkoda, bo to wyjątkowa skarbnica prawd o Bogu i mocy Jego Słowa. W niezwykle obrazowy sposób psalm ten ukazuje połączenie pomiędzy zaufaniem Bogu a wypełnianiem się Jego obietnic.

Studiując ten psalm – tak jak każdy inny tekst biblijny – zacznijmy najpierw od analizy jego treści.

Ważna myśl:

*Poznaj radość płynącą
z samodzielnego
odkrywania Słowa
Bożego.*

Charles R. Swindoll

PRZECZYTAJ: PSALM 119,1-12

Jakie powtarzające się słowa lub frazy zauważasz w pierwszych dwunastu wersetach psalmu?

Na podstawie tej obserwacji, kto lub co jest głównym tematem psalmu?

Ile razy i w jakiej formie psalmista odnosi się do osoby Boga? Podaj kilka przykładów.

Opisz stosunek autora do Słowa Bożego.

Zapisz słowa, których psalmista używa jako synonim Słowa Bożego.

Odszukaj w konkordancji biblijnej - aby poznać definicję tego źródła informacji, przejdź do punktu „Pomoce do studiowania Biblii” - słowo „prawo”. Zapisz trzy lub cztery odniesienia, w których to słowo zostało użyte w psalmie.

Jakie emocje dostrzegasz w pierwszych dwunastu wersetach Psalmu 119?

Jakie emocje TOBIE towarzyszą, gdy myślisz o Słowie Bożym?

ZAGŁĘBIAJĄC SIĘ W TEKST

Psalmy językiem serca

Księga Psalmów obfituje w przykłady głębokich emocji, poczynając od odważnej deklaracji w Psalmie 1, poprzez wyrzuty i wątpliwości w Psalmie 13, do niezmałconego zaufania ukazanego w Psalmie 46.

Każdy psalm odzwierciedla realne emocje człowieka, znajdującego się w konkretnych okolicznościach, oraz jego bardzo osobistą komunikację z Bogiem.

Studiując psalmy, uczymy się, jak możemy pogłębiać naszą relację z Bogiem.

W Psalmie 42 Dawid zwraca się do Niego słowami: „*Głębia przyzywa głębię hukami Twych potoków. Wszystkie twoje nurty i fale nade mną się przewalają.*” (Ps 42,8) Jest to modlitwa pełna desperacji, w której słowa podszyte są gwałtownymi uczuciami, przelewającymi się niczym fale.

Psalm 37 przeciwstawia los bezbożnych i tych, którzy złożyli całą swą ufność w Bogu i jego łasce. Dawid zwraca się do Boga, rozważając Jego obietnice wobec tych, których ścieżki znajdują „upodobanie w Jego oczach”. (Ps 37,23)

Postawa serca (Psalm 119,1-2.11-12)

Zwróćmy uwagę na kilka ważnych elementów zawartych w pierwszych 12 wersetach Psalmu 119:

- Pragnienie trwania w czystości i uczciwości
Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują według Prawa Pańskiego.
(Psalm 119,1)
- Pragnienie, by podążać za Bożymi poleceniami
Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia, całym sercem Go szukają.
(Psalm 119,2)
- Pragnienie, by regularnie oddawać się modlitwie i medytacji nad Bożym prawem
W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.
(Psalm 119,11)

Pomoce do studiowania

Tak jak archeolog nie byłby w stanie szukać w ziemi drogocennych skarbów bez odpowiednich przyrządów, my również nie powinniśmy zgłębiać Pisma Świętego bez pomocnych narzędzi:

- Biblia. Upewnij się, że posiadasz tłumaczenie, które jest dla ciebie jak najbardziej zrozumiałe.
- Słownik biblijny. Pomoże zrozumieć znaczenie kluczowych słów.
- Konkordancja biblijna. Jest to alfabetyczna lista wszystkich słów użytych w danym tłumaczeniu Biblii.
- Zestaw map biblijnych. Najlepiej kupić solidny atlas biblijny, który zawiera nie tylko szeroki wybór map, ale także ważne informacje kontekstowe.
- Internet. Istnieje wiele stron, dzięki którym można porównywać wersety w różnych przekładach.

Obietnice dla poszukiwaczy

Kiedy podejmiesz wysiłek samodzielnego, wnikliwego studiowania Pisma Świętego, odkryjesz wiele obietnic odnoszących się do twojego życia. Wypatruj ich w Bożym Słowie, gdyż Bóg nie umieścił ich tam przypadkiem. On cieszy się, gdy w odpowiedzi na nasze zaufanie może nam błogosławić.

Całe Pismo jest wypełnione Bożymi obietnicami. Psalm 119 nie jest wyjątkiem.

Przyjrzyjmy się kilku obietnicom w nim zawartym:

- Obietnica duchowej mądrości (Psalm 119,97-98)
- Obietnica duchowej roztropności/rozwagi (Psalm 119,99)
- Obietnica duchowego zrozumienia (Psalm 119,33-40)

Sposoby przyswajania Bożych prawd

Bożą prawdę odkrywamy na wiele sposobów:

1. Przyswajamy Bożą prawdę, słuchając jej (Rz 10,19)
2. Przyswajamy Bożą prawdę, czytając ją (Ps 119,18)
3. Przyswajamy Bożą prawdę, studiując ją (2 Tm 2,15)
4. Przyswajamy Bożą prawdę, zapamiętując ją (Ps 119, 13)
5. Przyswajamy Bożą prawdę, rozważając ją (Ps 119,23)

Metody odkrywania skarbów Bożego Słowa

1. Analiza tekstu – co widzę?
2. Interpretacja – co to oznacza?
3. Korelacja – z czym mogę to porównać w kontekście całej Biblii?
4. Zastosowanie – co to wnosi do mojego życia?

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Celem serii „Odkrywanie Pisma” jest pomóc wierzącym w bardziej systematycznym i efektywnym studiowaniu Biblii. Każdy z nas może samodzielnie wnikać w treść Bożego Słowa. Z upływem czasu coraz lepiej przyswoimy sobie umiejętności, które pomagają jak najwięcej wydobyć z zasobów Biblii.

Ponieważ porównujemy proces studiowania Biblii do przygotowywania posiłku, nadszedł czas, abyś wszedł do kuchni i zaczął gotować! Oto sześć ćwiczeń, które pomogą ci zastosować to, co właśnie przeczytałeś.

1. Poświęć czas na uważne przeczytanie Psalmu 119,1-40. Sporządź listę wszystkich określeń Słowa Bożego. (Pamiętaj, że Słowo Boże można również nazywać przykazaniami, prawami, ustawami, dekretami i rozporządzeniami). Na przykład: „Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują zgodnie z Prawem PANA” (werset 1); „Ty dałeś swoje przykazania, aby przestrzegano ich pilnie” (werset 4).
2. Jakiego rodzaju mądrość może nabyć osoba studiująca Słowo Boże? Skorzystaj z fragmentu Psalmu 119,97-105.
3. Jednym z kluczowych pojęć z Psalmu 119 jest słowo „prawość” lub „nienaganność”. Sprawdź każde z poniższych biblijnych odniesień i zwróć uwagę na Boże wezwanie skierowane do wierzących:
 - Księga Powtórzonego Prawa 9,5
 - 2 Księga Samuela 22,26

- 1 Księga Królewska 9,4
- Psalm 119,1
- Księga Przysłów 2,7 i 27
- Księga Przysłów 10,9 i 29
- 1 List do Tymoteusza 3,8

Czego uczą te wersety na temat biblijnego wezwania do prawego życia?

4. Jak dowiedzieliśmy się w tym rozdziale, pomocne jest wyszukiwanie słów w słowniku, a zwłaszcza w słowniku biblijnym. Zwróć uwagę na kluczowe słowo „ofiara” w następującym wersecie:

*Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i posłał swojego Syna jako **ofiare** przebłagalną za nasze grzechy. 1 LIST JANA 4,10*

Znajdź ten fragment w Biblii i zwróć uwagę na słowo, które zostało tu użyte. Sprawdź je w słowniku biblijnym. Jak zostało tam zdefiniowane?

Kiedy zrozumiesz znaczenie tego ważnego słowa, które opisuje dzieło Jezusa na krzyżu, sprawdź, jak to samo słowo zostało użyte w Liście do Rzymian 3,25, Liście do Hebrajczyków 2,17 i 1 Liście Jana 2,2. W oparciu o te fragmenty opisz ofiarę (lub inne słowo, które jest w tym miejscu użyte) własnymi słowami.

5. Mapa może pomóc ci zrozumieć kontekst historii i wydarzeń, które zostały opisane w Piśmie Świętym. Przejdź do map z tyłu Biblii lub do map online. Znajdź tę, która pokazuje drugą podróż Apostoła Pawła. Prześledź ją palcem i zwróć uwagę na miejsca, po których podróżował apostoł. Przekonasz się, że kiedy przybył do Troady w zachodniej części Azji Mniejszej (kraju znanego dziś jako Turcja), musiał przepłynąć przez Morze Egejskie, by dotrzeć do Europy. Tam udał się do Filippi, a następnie do Grecji, gdzie nadal głosił Ewangelię.

Zatrzymaj się i wyobraź sobie, jak trudna musiała być taka podróż w pierwszym wieku po Chrystusie, gdy musiał pokonywać tak duże odległości.

6. Przeczytaj i przestudiuj Psalm 19,8-12. Jakie obietnice otrzyma wierzący, który studiuje Słowo Boże? Wymień co najmniej pięć określeń, które opisują Słowo Boże w tych wersetach.

MODLITWA

Drogi Ojcze, pogłębić proszę moją miłość do Twojego Słowa. Naucz mnie odkrywać w nim skarby, które dla mnie ukryłeś. Dziękuję Ci, że objawiasz się na kartach Pisma Świętego i poprzez nie chcesz do mnie mówić. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Biblia nigdy nie miała być tajemną księgą, zrozumiałą jedynie dla wybrańców. Bóg nie przemawia do nas poprzez skomplikowane szyfry, które czekają na złamanie przez religijnych specjalistów. Słowo Boże jest raczej „lampą dla naszych stóp i światłem na naszej ścieżce.” (Psalm 119,105)

Chociaż w Piśmie Świętym natrafiamy na słowa czy pojęcia nie zawsze dla nas zrozumiałe, zawiera ono jasne i czytelne przesłanie, które tak bardzo potrzebujemy poznać i zastosować w codziennym życiu.

W jaki sposób możemy je odkrywać?

Na początek potrzebujemy przyswoić sobie prostą umiejętność analizy tekstu. Analizując tekst biblijny, odpowiadamy na pytanie: CO WIDZĘ? Tak wielu z nas czyta Słowo Boże pobieżnie, nie dostrzegając wielu istotnych jego elementów. Potrzebujemy nauczyć się patrzeć na Biblię uważnie.

Gotów na wyzwanie? Otwórz oczy! Wyostrz zmysły! Jest tak wiele do zaobserwowania!

POBUDZANIE APETYTYU

Analiza tekstu to zwracanie uwagi na szczegóły, które są zawarte w danym tekście. Pamiętaj, że analiza różni się od interpretacji. Odpowiada na pytanie: Co widzę? Interpretacja natomiast: Co to znaczy?

Powszechnym błędem w studiowaniu Pisma Świętego jest próba zrozumienia danego fragmentu bez wcześniejszej dogłębnej analizy, co w nim widzimy.

Ważna myśl:

*Zbyt wielu ludzi czyta
Biblię pobieżnie.
Zapomnij o kursie
szybkiego czytania,
gdy decydujesz się
studiować Słowo Boże
na serio.*

Charles R. Swindoll

PRZECZYTAJ: PSALM 119,18

O co autor prosi Boga?

Co pragnie odnaleźć w Bożym Słowie?

Przeczytaj werset 17 oraz 19. W jaki sposób psalmista opisuje samego siebie oraz cel, jaki przyświeca mu przy studiowaniu Bożego Słowa?

Jakich słów używa do opisanie Pisma?

ZAGŁĘBIAJĄC SIĘ W TEKST

Postrzeganie duchowymi oczami

W Liście do Efezjan Apostoł Paweł pisał: „Modłę się, aby Pan dał wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych.” (Ef 1,18)

Otwieranie oczu na treść Bożego Słowa to pierwszy krok, by otwarły się oczy naszego serca, tak by jego prawda mogła nas wyprowadzić z duchowej ciemności do przemieniającego światła Chrystusa.

Wskazówki w tekście

W pierwszych wersetach księgi Dziejów Apostolskich autor (Łukasz) przedstawia kilka elementów sugerujących dalszy rozwój całej historii. Zwróćmy uwagę na dobór słów użytych w opisie tego wydarzenia.

Przeczytaj Dzieje Apostolskie 1,4-8. Czytaj powoli i uważnie. Wyobraź sobie tę scenę.

Przeczytaj raz jeszcze Dz 1,4-7. Gdzie byli i co robili uczniowie, gdy przemówił do nich Jezus?

Co mówi Jezus w wersecie 7? W jaki sposób kontynuuje swoją myśl w wersecie 8? Czy zauważasz zarysowany kontrast?

Czy werset 7 to stwierdzenie nacechowane negatywne czy pozytywne?

Czy uczniowie otrzymali już to, co obiecuje im Jezus w wersecie 8, czy obietnica ta odnosiła się do przyszłości?

Czytając uważnie Dzieje Apostolskie 1,8, możemy nauczyć się kilku ważnych zasad odnoszących się do analizy tekstu. Wspomnieliśmy już o jednej z nich (kontrast widoczny w wypowiedzi Jezusa). Oto kolejne elementy:

- Przyczyna i skutek - *Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami.*
- Ludzie i miejsce - *Ale gdy Duch Święty zstąpi na was [uczniów Jezusa], otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.* Dostrzegamy ekspansywny charakter nakazu, który Jezus skierował do uczniów.

Cztery odpowiedzi, jak czytać z otwartymi oczami (uważna analiza tekstu)

1. **Przeczytaj fragment tak, jakbyś widział go po raz pierwszy.**
Chroni to przed schematyzmem i wczytywaniem w tekst biblijny naszych idei. Warto na przykład przeczytać ten sam fragment w kilku różnych tłumaczeniach, a następnie je porównać. Świeże spojrzenie zawsze sprzyja dokładnej analizie.
2. **Przeczytaj dany fragment tak, jakby był to list miłosny od wyjątkowej osoby.**
Czytaj z niezwykłą uwagą, studiując dokładnie każde słowo. Ochroni cię to przed pobieżnym jego odczytaniem.
3. **Przeczytaj dany fragment niczym uważny detektyw.**
Odszukaj wszelkie wskazówki, istotne szczegóły, ukryte emocje. Rób notatki.
4. **Przeczytaj fragment tak, jakbyś był jego częścią.**
Umieść siebie „w środku” opowieści. Odtwórz w głowie realia tamtych czasów.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Analiza tekstu Biblii jest jak studiowanie przepisu kucharskiego. Przygotowanie składników zgodnych z przepisem jest procesem wymagającym staranności, co ma kluczowe znaczenie w sporządzaniu dobrego posiłku. Podobnie, pomocne jest rozwijanie swoich umiejętności obserwacji podczas studiowania Pisma Świętego. Oto kilka ćwiczeń, które możesz wypróbować:

1. Jednym ze sposobów na rozwijanie ogólnych umiejętności obserwacji jest wykorzystywanie wszystkich zmysłów. Pójdź do znanego ci miejsca publicznego, takiego jak kawiarnia, i posiedź tam przez trzydzieści minut. W tym czasie zapisuj swoje obserwacje dotyczące tego miejsca, ale tylko te, których jeszcze nie odkryłeś. Zapisuj wszystko, co zaobserwujesz, używając pięciu zmysłów (wzroku, słuchu, węchu, smaku i dotyku). Jakie nowe rzeczy zauważyłeś? Czego nauczyłeś się o sile obserwacji?
2. Przeczytaj Ewangelię Jana 3,16. Poświęć trochę czasu na przeczytanie całego rozdziału, aby zrozumieć kontekst. Wynotuj dwadzieścia pięć rzeczy wynikających z analizy tego wersetu (podobnie jak zrobiliśmy to z Dz 1,8).
3. Analiza tekstu rozpoczyna się od pojedynczego wersetu. Jednak ważne jest również dokonywanie analizy danego fragmentu w jego kontekście. Ta umiejętność przyda ci się niezależnie od tego, czy studiujesz Słowo Boże dla siebie czy przygotowujesz nauczanie albo kazanie. Powoli i uważnie przeczytaj List do Filipian 4,4-9, następnie zanotuj dwadzieścia kluczowych spostrzeżeń. Nie śpiesz się, postępuj zgodnie z instrukcjami z tego rozdziału.

4. Ważna jest rzetelna analiza nauki Jezusa, ponieważ stanowi ona podstawę dla naszej wiary. Jezus uczył posługując się przypowieściami i różnymi historiami. Tak przedstawiał i wyjaśniał Swoją punkt widzenia. Przeczytaj przypowieść o Dobrym Samarytaninie z Ewangelii Łukasza 10,25-27. Z przypowieści i jej kontekstu, wynotuj dziesięć spostrzeżeń. Zwróć szczególną uwagę na to, co skłoniło Jezusa do opowiedzenia tej historii.
5. Biblia jest pełna historii, w których Bóg oddziałuje na poszczególne jednostki oraz całe narody. Jeśli chcesz rzetelnie studiować i nauczać Biblii, niezbędne jest doskonalenie umiejętności analizy narracji historycznej. Uważnie przeczytaj historię o Danielu przebywającym w jaskini lwów (Księgi Daniela 6,1-28). Wypisz dziesięć spostrzeżeń na jej temat.
6. Używaj wyobraźni, aby „zobaczyć” sceny opisane w Biblii. Uważnie przeczytaj Księgę Izajasza 6,1-8, a następnie opisz wygląd serafów. Jak się czuł Izajasz? Użyj wszystkich pięciu zmysłów (wzroku, słuchu, węchu, smaku i dotyku), aby opisać tę scenę. W jaki sposób pomaga ci to w jej lepszym zrozumieniu i opowiedzeniu jej innym?

MODLITWA

Ojcze, Twoje Słowo mówi, że choć ludzie patrzą na to, co zewnętrzne, Ty widzisz to, co ukryte jest w sercu. Proszę cię, otwórz moje duchowe oczy tak, bym mógł cię widzieć wyraźniej i znać lepiej.

Modlę się o to w imię Jezusa Chrystusa. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Pismo Święte zaprasza nas, abyśmy „zasmakowali i zobaczyli, że Pan jest dobry” (Psalm 34,8)

Słowo Boże wielokrotnie porównane jest do pokarmu – jest to źródło nieprzetworzonej duchowej prawdy, która jest nam niezbędna do prawidłowego wzrastania w wierze.

Tak jak jednak trudno jest przygotować danie świąteczne bez dobrej znajomości przepisu, nie da się sporządzić duchowego posiłku bez właściwego odczytania i zrozumienia danego fragmentu Słowa Bożego.

POBUDZANIE APETYTU

Podczas tego studium przejdziemy od analizy tekstu do interpretacji – kolejnego elementu naszej metody studiowania Biblii. Interpretacja odpowiada na pytanie: „Co to znaczy?”

Gotów, by zacząć?

PRZECZYTAJ: PSALM 119,27

Dawid, pasterz, który został królem, przez całe swoje życie był szczerze oddany Bogu i Jego Słowu.

Skomponował Psalm 119 jako hymn na cześć Bożego Prawa, wychwalając wartość, jaką miało dla niego poznawanie Boga poprzez Jego Słowo. Dawid rozumiał, że ludzkie pojmowanie jest niewystarczające. Dlatego prosił o nadprzyrodzoną zdolność do odczytywania Bożej prawdy.

Ważna myśl:

Wiele osób spogląda w chmury, wyczekując Bożych poleceń lub nasłuchuje w nocy przeszywającego szeptu. To nie dzieje się w taki sposób. Jego przesłanie krzyczy do nas wszystkich ze stron Biblii.

Charles R. Swindoll

Jaką prośbę kieruje Dawid ku Bogu w wersecie 27?

Jak myślisz, z czego ta prośba wynikała?

Przeczytaj teraz Dzieje Apostolskie 8,26-35. Zanim przejdziesz do interpretacji fragmentu, dokonaj analizy tekstu. Ile osób pojawia się w tym fragmencie? Kim są? Skąd pochodzą? Czy w opisie pojawiają się elementy nadprzyrodzone?

Posługując się atlasem biblijnym, zlokalizuj na mapie Jerozolimę. Przesuń palec w górę mapy i zatrzymaj się na regionie o nazwie Samaria. Następnie przesuń palec w dół i nieco w lewo, tak by wskazywał Strefę Gazy (wybrzeże Morza Śródziemnego) Czy wędrówkę Filipa zaliczylibyś do krótkich czy do długich?

Poświęć kilka minut, by powtórnie przeczytać rozmowę Filipa z Etiopczykiem. Następnie dokonaj interpretacji fragmentu, odpowiadając na następujące pytania:

1. Wokół czego toczyła się rozmowa głównych bohaterów? Jaki był jej rezultat?
2. Jak potoczyłaby się cała historia, gdyby anioł i Duch Święty nie byli w nią zaangażowani?

Interpretacja Pisma Świętego: kluczowe pytania

Studiując Boże Słowo, potrzebujemy stawiać wnikliwe pytania dotyczących kontekstu, co pomoże sięgnąć jeszcze głębiej do jego znaczenia. Poniżej proponujemy kilka pytań, które dotyczą kontekstu w sensie geograficznym, historycznym i literackim:

- **Jakie jest tło wydarzeń?**
Obserwuj opisane miejsca, postaci pierwszo- i drugoplanowe oraz wskazówki związane z fauną, florą i porą roku.
- **Jaki to gatunek literacki?**
Poezja? (np. psalmy) Opowiadanie / narracja historyczna? (np. Księga Wyjścia) Przypowieść? (fragmenty ewangelii) Tekst profetyczny? (księgi prorockie, apokalipsa)
- **Kto jest autorem danego tekstu?**
Kto i dlaczego spisał daną księgę?

Istnieją także zagrożenia, których należy unikać przy próbie interpretacji fragmentu Pisma Świętego. Szukając znaczenia tekstu Słowa Bożego, pamiętaj, by:

- **Nie czytać Pisma Świętego przez pryzmat własnych opinii i uprzedzeń.**
Interpretacja nie polega na wyszukiwaniu fragmentów, które potwierdzają twoją teorię lub wzmacniają twój prywatny punkt widzenia. Interpretacja ma na celu odkrycie prawdy i pełnego znaczenia czytanego fragmentu Słowa Bożego.
- **Nie być zbyt pewnym siebie i dogmatycznym.**
Uważaj, by nie być samozwańczym ekspertem w temacie fragmentów, które od wieków pozostają tajemnicą. Dlatego też tak istotne jest, by przed studium biblijnym modlić się o prowadzenie przez Ducha Św., który objawia nam to, co istotne, w Bożym Słowie.
- **Nie stawiać się sobie ponad autorytet Bożego Słowa.**
Pismo Święte powinno stanowić o każdej dziedzinie naszego życia. Ważne jest, byśmy nie tylko byli ostrożni i sumienni podczas jego studiowania, ale także to, co czytamy, wprowadzali w życie.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Nadszedł czas, by spróbować samodzielnej interpretacji tekstu biblijnego. Poniższe ćwiczenia pomogą ci w doskonaleniu tej umiejętności.

Pamiętaj, interpretacja odpowiada na pytanie: „Co znaczy ten tekst?”

1. Przeczytaj List do Rzymian 12,1-2:

A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

Analizuj te słowa powoli i uważnie, aby zrozumieć, co konkretnie oznaczają. Poświęć trochę czasu, aby zapisać swoje spostrzeżenia.

A teraz zastanówmy się nad znaczeniem tego fragmentu. Co Paweł ma na myśli, gdy pisze, abyśmy „dali nasze ciała Bogu”?

O czym mówi Paweł, kiedy wspomina o „tym świecie” (por. List do Rzymian, rozdział 1)

Co to znaczy “rozpoznać, jaka jest wola Boża”?

Nie śpiesz się, rozmyślając nad odpowiedziami na te pytania. Przygotowanie smacznych dań wymaga czasu. Nawet najlepsi kucharze dają sobie nie śpieszą się z przyrządzaniem dania. Niech tylko słowa zaczną się gotować, a niedługo pojawi się ich zapach.

2. W Ewangelii Jana 3,14-15 Jezus odwołuje się do historii zapisanej w Księdze Liczb 21,4-9. Przeczytaj historię Mojżesza, który umieścił węża z brązu na palu. Zwróć uwagę, w jaki sposób ten fragment pomaga w interpretacji słów Jezusa skierowanych do Nikodema w Ewangelii Jana 3,14-15. Jeśli nie jesteś pewien, przeczytaj ponownie wersety zarówno z Ewangelii Jana, jak i z Księgi Liczb. Nie śpiesz się, pozwól, aby słowa Biblii wniknęły do twojego wnętrza.
3. Dokonałismy wcześniej analizy fragmentu z Listu do Filipian 4,4-9. Teraz potrzebujemy go zinterpretować. Przeczytaj List do Filipian 1,1-30, aby poznać kontekst, w którym Paweł napisał ten list. Co nakazuje apostoł w tym fragmencie młodemu kościołowi w Filipi? Dlaczego?
4. Dokonałismy wcześniej analizy przypowieści Jezusa o dobrym Samarytaninie. Teraz poświęć trochę czasu, aby ponownie przeczytać Ewangelię Łukasza 10,25-37. Wyjaśnij, w jakim celu Jezus dzielił się tą historią. Dlaczego używanie tego rodzaju opowieści jest skutecznym sposobem nauczania? Kiedy czytasz przypowieści, pamiętaj, że są szczególnym gatunkiem literackim, który należy odpowiednio traktować. Uważaj, aby za bardzo nie rozszerzać ich znaczenia.
5. Dokonałismy wcześniej analizy fragmentu opisującego historię Daniela w jaskini lwów. Teraz wróćmy do Księgi Daniela 6,1-28, by prawidłowo ją zinterpretować. Czego uczymy się o Bogu na podstawie tej opowieści? Czego dowiadujemy się o Danielu?

MODLITWA

Ojcze, jestem wdzięczny za to, że pomagasz mi spojrzeć na Twoje Słowo w nowy, świeży sposób. Pomóż mi nie przeoczyć skarbów, które ukryłeś tam dla mnie. Modlę się w imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Studiowanie Pisma Świętego jest niezwykle ekscytującym i rozwijającym doświadczeniem. Gdy przyswoisz sobie umiejętność analizy i interpretacji, i zaczniesz systematycznie z tych narzędzi korzystać, zyskasz coraz większą pewność siebie i radość płynącą z odkrywania skarbów Słowa Bożego.

Kolejnym elementem naszej metody studiowania Biblii jest korelacja, czyli porównywanie czytanego fragmentu z pokrewnymi tekstami Pisma Świętego.

Korelacja istotnie poszerza kontekst interpretacji Bożego Słowa i dzięki temu prowadzi do lepszego zrozumienia i zastosowania jego prawd.

Ważna myśl:

Potrzebujemy uczyć się, jak być duchowo samodzielnymi. Nie stanie się to bez sumiennego studiowania Pisma Świętego.

Charles R. Swindoll

POBUDZANIE APETYTU

Jednym z wielu cudów Pisma Świętego jest długi i złożony proces jego powstawania. Biblia jest zbiorem ksiąg spisanych przez wielu różnych autorów - pod natchnieniem Ducha Świętego.

Apostoł Piotr napisał:

To przede wszystkim miejcie na uwadze, że żadne proroctwo Pisma nie jest dla prywatnego wyjaśnienia. Nie z woli bowiem ludzkiej zostało kiedyś przyniesione proroctwo, ale kierowani Duchem Świętym mówili Boga święci ludzie. (2 List Piotra 1,20-21)

To właśnie dlatego korelacja jest tak ważnym elementem studiowania Biblii. Korelacja zakłada, że całe Pismo Święte jest w równym stopniu natchnione przez Boga, potwierdzając tym samym wiarygodność i wartość całej Biblii.

Porównywanie jakiegoś tekstu biblijnego do paralelnego czy pokrewnego fragmentu pomaga pogłębić zrozumienie Bożego Słowa i zweryfikować naszą wstępną interpretację. Tak właśnie działa korelacja.

ZAGŁĘBIAJĄC SIĘ W TEKST

Stare przesłanie w nowej perspektywie

Jezus, światłość tego świata, przedarł się przez grubą zasłonę czterech wieków duchowej ciemności, która obejmowała koniec ery Starego Testamentu. Przyszedł, jak ujął to Apostoł Jan, „jako światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi.” (Ewangelia Jana 1,8)

Jak latarka oświetlająca ciemne zakamarki zakurzonego strychu, w swoim nauczaniu Jezus rzucał światło na niezrozumiałe fragmenty pism hebrajskich. Wielokrotnie ścierał się z tego powodu z legalistycznymi znawcami Pisma, stanowiącymi najwyższy duchowy autorytet w Izraelu.

Pewnego razu wyjaśnił pewne błędne twierdzenia, odnoszące się do kwestii zmartwychwstania. Powiedział:

Jesteście w błędzie, nie znając Pisma ani mocy Bożej. Przy zmartwychwstaniu bowiem nie będą się ani żenić, ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie Boży w niebie. A co do zmartwychwstania umarłych, nie czytaliście, co wam Bóg powiedział w słowach: Ja jestem Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba? Bóg nie jest [Bogiem] umarłych, lecz żywych. (Ewangelia Mateusza 22,29-32)

Przypatrz się Jezusowi – mistrzowi korelacji!

Zestawiając to, czego nauczał, z właściwie rozumianymi fragmentami starotestamentowej Księgi Wyjścia, Jezus obwieścił prawdę, która miała stać się podstawową doktryną Nowego Testamentu.

Zastosowana przez Jezusa korelacja ożywiła to, co znajdowało się w zaciemnionym faryzejskim grobowcu błędnej interpretacji, i pokazał, jak Boża moc zmartwychwstania może stać się udziałem każdego człowieka.

Poświęć teraz kilka chwil na rozważenie korzyści płynących z opanowania techniki korelacji podczas studiowania Pisma Świętego.

- **Będziesz opierał swoją interpretację Słowa Bożego na wnikliwym rozważaniu czytanego tekstu zamiast na niejasnej subiektywnej opinii.**
Każdy ma swoje zdanie na temat tego, co dany fragment dla nich oznacza. Ważne jednak jest, by zrozumieć Boże intencje związane z czytaniem przez nas fragmentem.

- **Gdy poszerzysz swoją wiedzę, twoje zrozumienie także się pogłębi.**
Porównując ze sobą poszczególne fragmenty z Biblii, zyskasz bardziej wnikliwe spojrzenie na to, o czym one mówią.
- **Będziesz studiował Pismo Święte w wyważony i rzetelny sposób.**
Korelacja stanowi ochronę przed bezkrytycznym przyjmowaniem cudzej interpretacji i budowaniem swoich poglądów na wyrwanych z kontekstu wersetach.
- **Będziesz w stanie oddzielić prawdę od błędnego zrozumienia danego fragmentu.**
Korelacja pomoże ci wykrywać subtelne błędy w nauczaniu osób propagujących błędne idee i obchodzących się z Biblią w sposób niedbały.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Nauka porównywania smaków wymaga czasu, a często odbywa się na drodze wielu eksperymentów. Korelacja fragmentów Biblii zachodzi w ten sam sposób. Nie dowiesz się, jak to zrobić, dopóki nie spróbujesz. Oto kilka ćwiczeń, które pomogą ci zacząć.

1. Uzupełnij poniższą tabelę, analizując podane fragmenty i zapisując odpowiednie szczegóły.

KONTAKT Z DEMONAMI W NOWYM TESTAMENCIE

	Mk 3,10-11	Łk 4,31-35	Dz 26,16-18
Ofiara			
Dręczyciel			
Doświadczenia ofiary			
Metoda wyrzucania demonów			
Reakcja demonów			
Ostateczny rezultat			

2. Czego możesz się nauczyć poprzez skorelowanie tych trzech fragmentów, opisujących kontakty z demonami w Nowym Testamencie?
3. Jakie podobieństwa zauważasz, kiedy czytasz o każdej z następujących kategorii: doświadczenie ofiary, reakcja demonów i ostateczny rezultat?
4. W 3 rozdziale Ewangelii Jana Jezus mówi Nikodemowi, że Syn Człowieczy musi zostać wywyższony. Kilkakrotnie w tej księdze Jezus wypowiada podobne stwierdzenia. Przeczytaj Ewangelię Jana 8,27-28 i 12,31-36. W jaki sposób te dwa fragmenty pomagają nam zrozumieć wypowiedź Jezusa skierowaną do Nikodema w Ewangelii Jana 3?

5. Rozpoczęliśmy już studiowanie Listu do Filipian 4,4-9, w którym Paweł zwraca uwagę na znaczenie modlitwy. Nadszedł czas, aby skorelować jego nauczanie z innymi kluczowymi fragmentami, które pomogą nam zrozumieć, co apostoł ma na myśli. Przeczytaj uważnie Ew. Mateusza 6,5-7, List Jakuba 4,3 i Psalm 66,18. Zaobserwuj, co mówią te teksty. W jaki sposób te fragmenty pomagają nam szerzej zrozumieć wypowiedzi Pawła na temat modlitwy z Listu do Filipian 4,4-9?
6. W odpowiedzi na pytanie o miłość bliźniego, Jezus w Ewangelii Łukasza 10,25-37 opowiada historię o Miłosiernym Samarytaninie. Przeczytaj Księgę Kapłańską 19,15-18, List do Rzymian 13,8-10 i List do Galatów 5,14. W jaki sposób te wersety pomagają nam zrozumieć znaczenie przypowieści Jezusa?

Wskazówka

Otwórz mapę ukazującą topografię Izraela. Znajdziesz ją z tyłu swojej Biblii bądź w atlasie biblijnym. Odszukaj na mapie miasto Jerycho, położone na północy wschód od Jerozolimy. Zauważ, że Jerycho znajduje się w pobliżu rzeki Jordan, poniżej poziomu morza. Natomiast Jerozolima zlokalizowana jest w pasmie górskim, na wysokości tysiąca metrów nad poziomem morza. W przypowieści o samarytaninie powiedziane jest, że „podróżował z Jerozolimy do Jerycha”. Pomyśl o wyglądzie terenu, który przemierzał oraz trudach jego podróży.

Teraz, gdy nauczyłeś się, jak dokonywać korelacji, uczynj ją stałym elementem osobistego studiowania Biblii. Im więcej będziesz ćwiczył, tym sprawniej będziesz się nią posługiwał i korzystał z prawd, które zostaną dzięki niej odkryte.

MODLITWA

Boże, zwiększ we mnie pragnienie poznawania Twojego Słowa. Naucz mnie jak je studiować, tak bym poznawał Twoje intencje i zamysły. Dziękuję Ci za Ducha Świętego, który mnie prowadzi i otwiera mój umysł na prawdę. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Pora na ukoronowanie procesu studiowania Słowa Bożego, czyli zastosowanie jego przesłania.

Kto nie stosuje Bożych instrukcji w praktyce, jest niczym szef kuchni, który gromadzi wszystkie składniki, ale nie robi z nich użytku, pozostawiając je na kuchennym blacie! Taki kucharz nikogo nie karmi, a cały proces przygotowania idzie na marne.

Analiza tekstu, interpretacja i korelacja są ważnymi elementami studiowania Biblii, ale są one bezużyteczne, jeśli zapomnimy „zaserwować” to, co wydobyliśmy z Bożego Słowa. Zastosowanie to doprowadzenie naszego duchowego posiłku, delektowanie się jego smakiem i korzystanie z jego odżywczych składników.

POBUDZANIE APETYTYU

W Liście Jakuba odnajdujemy interesującą metaforę odnoszącą się do zastosowania prawdy Pisma Świętego w naszym życiu. Zastosowanie to posłuszeństwo Bogu. Stosując Słowo Boże, wykonujemy to, co Bóg nam nakazuje. Przyjrzyjmy się temu, w jaki sposób ujął to Jakub.

PRZECZYTAJ: LIST JAKUBA 1,22-26

Dlaczego metafora lustra jest tak istotna w zrozumieniu tego fragmentu?

Ważna myśl:

*Jeśli dzielisz się
biblijnym przesłaniem
z innymi, upewnij się,
że nie przekazujesz
jedynie ogólnikowego
znaczenia
poszczególnych
wersetów. Zawsze
pokazuj, jak
praktyczne zastosować
ich przesłanie w
codziennym życiu.*

Charles R. Swindoll

Jaki jest skutek pozostawiania biernym słuchaczem Bożego Słowa? (Jk 1,22)

Na podstawie tego fragmentu, jak wytłumaczyłbyś komuś różnicę pomiędzy czytaniem Pisma Świętego a praktykowaniem jego przesłania?

Przeczytaj fragment z Jk 1,25 jeszcze raz. Co Bóg obiecuje tym, którzy stosują w swoim życiu przesłanie Jego Słowa?

Przeczytaj Jk 1,26-27. Wyobraź sobie, że całe twoje chrześcijańskie życie poddane jest lustrzanemu „przeglądowi”. Nie wahaj się, by szczerze i otwarcie odpowiedzieć na poniższe pytania.

- Co fragment ten mówi na temat naszego języka?
- Czy miałeś ostatnio problem z kontrolowaniem słów, które wypowiadasz? Czy powiedziałeś komuś coś raniącego? Czy twoje słowa w jakiś sposób zasmuciły Ducha Świętego, który mieszka w tobie?

- Czy brałeś udział w rozmowie, która przekształciła się w plotkowanie? Czego dowiadujemy się na temat plotkowania w Jk 1,26?
- Jak opisałbyś swój stosunek do ludzi w potrzebie, takich jak wdowy, sieroty czy bezdomni?
- Napisz kilka pomysłów, w jaki sposób mógłbyś okazywać im miłość i praktyczną pomoc. Bądź konkretny.

Zastosowanie prawdy biblijnej

Psalm 139 jest hymnem na cześć charakteru Wszechmocnego Boga, jak i Jego działania w naszym życiu. Poświęć czas, by na spokojnie go przestudiować. Czytaj go na głos tak, jakbyś zetknął się z nim po raz pierwszy. Niech Bóg przemawia do ciebie poprzez jego słowa.

Niczym koncert symfoniczny, Psalm 139 stopniowo wzmacnia swoją dynamikę. W finałowych wersach Dawid poddaje się działaniu Bożego Ducha, modląc się słowami: „Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcź i poznaj moje troski, i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę odwieczną!” (Ps 139,23-24) Słowa te ukazują głębokie zaufanie do Boga oraz przekonanie, że Jego ścieżki są dla nas najlepsze. Nic dziwnego, że Bóg nazwał Dawida „człowiekiem według Bożego serca.”

Czego potrzebujesz, by w pełni otworzyć swoje serce przed Bogiem? Zatrzymaj się i pomyśl, czy w twoim sercu są jakieś przeszkody, które powstrzymują cię przed całkowitym poddaniem się Jego woli. Co mogłoby ci w tym pomóc? Poproś o pomoc Ducha Świętego, który może rozproszyć każdą naszą wątpliwość.

Zapisz poniżej swoje przemyślenia:

Potrzebuję...

Zrozumiałem, że...

Przepraszam za...

Boże, proszę Cię o...

Kilka dodatkowych wskazówek

Podczas osobistego studium Pisma Świętego warto zadać sobie konkretne pytania:

- Czy jest w moim życiu jakiś szkodliwy nawyk, który potrzebuję przełamać?
- Czy jest jakaś obietnica, której potrzebuję się uchwycić?

- Czy potrzebuję coś zmienić w swoim nastawieniu?
- Czy jest coś, o co potrzebuję się teraz modlić?
- Czy stoi przede mną jakieś wyzwanie, z którym potrzebuję się zmierzyć?
- Czy jest w moich życiu grzech, który potrzebuję wyznać?
- Czy jest w moim życiu osoba, której potrzebuję przebaczyć?
- Czy jest jakaś osoba, którą potrzebuję prosić o wybaczenie?

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Teraz twoja kolej, by spróbować sił i dokonać zastosowania prawd biblijnych. Jesteś gotów? Poniższe ćwiczenia pomogą ci doskonalić tę umiejętność.

1. Apostoł Paweł przekazywał w swoich listach szczegółowe instrukcje dotyczące życia chrześcijańskiego. Przeczytaj List do Efezjan 4,17-32. Dokonaj analizy tego tekstu. Wypisz wszystkie elementy postępowania wymienione w powyższych wersetach.

2. Jakie wnioski wyciągasz ze studiowania Listu do Efezjan 4,17-32? Czy Duch Święty pokazuje ci coś, co powinieneś zmienić w swojej postawie lub postępowaniu? Co zrobisz, żeby wprowadzić to w czyn?
3. Następnie posłuż się narzędziami biblijnymi (konkordancja biblijna, słownik biblijny lub komentarz), aby poprawnie zinterpretować List do Efezjan 4,17-32. Jaka jest główna myśl tego fragmentu?
4. Teraz pora, by poszukać wskazówek w innych fragmentach Bożego Słowa (korelacja). Czy potrafisz znaleźć fragmenty z podobnymi poleceniami do tych z Listu do Efezjan 4,17-32? Czy na marginesie twojej Biblii znajdują się odnośniki do innych wersetów? Sprawdź niektóre z nich i porównaj ze sobą.

MODLITWA

Panie, dziękuję Ci za lekcję na temat zastosowania Twojego Słowa w moim życiu. Pragnę być nie tylko Jego słuchaczem, ale także wykonawcą. Dziękuję Ci za Jezusa Chrystusa, mojego Pana i Zbawiciela, który jest dla mnie przykładem posłuszeństwa. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Nic nie zastąpi dobrego przygotowania – bez względu na rodzaj zadania, którego się podejmujemy.

Remontujesz mieszkanie? Wybierasz się na urlop z dwójką małych dzieci i psem? Organizujesz koncert charytatywny? Przygotowanie jest tym, co stanowi o sukcesie każdego przedsięwzięcia.

To samo dotyczy studium Słowa Bożego.

W posłudze kaznodziejskiej proces przygotowania kazania nazywamy ekspozycją albo wykładem Biblii. Tylko rzetelna i dogłębna praca z tekstem biblijnym sprawia, że jesteśmy przygotowani, by dzielić się przesłaniem Słowa Bożego z innymi.

Wskazówka: Do tej lekcji potrzebny będzie encyklopedia biblijna oraz atlas biblijny z mapami Starego Testamentu.

POBUDZANIE APETYTYU

Zacznijmy od definicji.

Wykład (inaczej: ekspozycja) Biblii to proces poznawania oraz wyjaśniania znaczenia i celu danego fragmentu biblijnego. Wykład Biblii może mieć miejsce w kontekście kazania, spotkania domowej grupy biblijnej lub gdziekolwiek jest czytane i studiowane Słowo Boże.

Ekspozycja ma miejsce, gdy:

- Tekst biblijny jest wnikliwie analizowany i wyjaśniany w sposób zrozumiały
- Tekst biblijny jest w centrum uwagi kaznodziei/prowadzącego
- Tekst biblijny jest obrazowany za pomocą zrozumiałych przykładów, korespondujących z realnymi potrzebami współczesnych odbiorców

Ważna myśl:

Im bardziej systematycznie studiujemy Biblię, tym lepiej jesteśmy wyposażani do dzielenia się jej przesłaniem z innymi.

Charles R. Swindoll

Przykład z historii biblijnej

Jednym z Bożych wymagań dla przywódców jest gorliwość w studiowaniu jego Słowa. Nie chodzi tylko o pogłębianie wiedzy biblijnej, ale przede wszystkim o życie według biblijnych zasad.

Jozue, następca Mojżesza, był dobrze przygotowany do objęcia roli przywódcy. Po śmierci jego mentora, w obliczu ogromu wyzwań ogarnęły go jednak wątpliwości.

Bóg wiedział, że Jozue potrzebuje zachęty, przemówił więc do niego słowami:

Mojżesz, sługa mój, umarł; teraz więc wstań, przepraw się przez ten oto Jordan, ty i cały ten lud, do ziemi, którą Ja daję Izraelitom. Każde miejsce, na które zstąpi wasza noga, Ja wam daję, jak zapowiedziałem Mojżeszowi. Od pustyni i od Libanu aż do Wielkiej Rzeki, rzeki Eufrat, cała ziemia Chetytów aż do Wielkiego Morza, w stronę zachodzącego słońca, będzie waszą krainą. Nikt się nie ostoi przed tobą przez wszystkie dni twego życia. Jak byłem z Mojżeszem, tak będę z tobą, nie opuszczę cię ani porzucę. (Księga Jozuego 1,2-5)

Boża obietnica dla Jozuego zawierała szczegółowy opis granic kraju. Znajdź mapę topografii starożytnego Izraela z tyłu swej Biblii lub w atlasie biblijnym. Zlokalizuj każde z wymienionych miejsc (rzeka Jordan, pustynia Negev, góry Libanu, rzeka Eufrat, Morze Śródziemne). Następnie sięgnij po encyklopedię biblijną, odszukaj wymienione miejsca i zapoznaj się z ich opisami.

Zanotuj swoje spostrzeżenia:

- Czego nauczyłeś się na temat granic ziemi obiecanej?
- Opisz rodzaje terenu na wymienionych obszarach. Dlaczego ma to tak duże znaczenie?
- Odszukaj słowo *Chetyci* w słowniku biblijnym. Gdzie znajdowały się ich siedziby? Co cechowało ich kulturę? Dlaczego wzmianka o Chetytach jest tak istotna?

Zastanów się teraz, w jaki sposób możesz wyjaśnić i zilustrować innym fragment z Joz 1,2-4. Wyobraź sobie swoich odbiorców i pomyśl, co pomogłoby im zrozumieć sytuację Izraela. Zapisz poniżej swoje pomysły.

Spróbuj wyobrazić sobie, jak mógł czuć się w tej sytuacji Jozue. Jakie emocje mogły mu towarzyszyć?

Zastanów się, jak byś ty się czuł, gdybyś musiał przejąć pałeczkę po liderze o takiej reputacji jak Mojżesz. Zapisz poniżej historię z twojego życia, w której stanąłeś przed zadaniem, które było dla ciebie ogromnym wyzwaniem i do którego nie czułeś się w pełni przygotowany.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Przygotowanie do dzielenia się Słowem Bożym przypomina nakrywanie stołu, na którym zostanie podany posiłek. Zanim danie zostanie zaserwowane, potrzebujemy upewnić się, że wszystko jest w porządku. Ta sama zasada odnosi się do serwowania duchowych posiłków. Po pierwsze, potrzebujemy stosować we własnym życiu to, co odkryliśmy i czego nauczyliśmy się z Pisma Świętego. Dopiero wtedy możemy przekazywać jego przesłanie innym.

Poniżej kilka ćwiczeń, które mogą posłużyć za „test smaku”.

1. Na koniec poprzedniej lekcji pracowaliśmy nad zastosowaniem Listu do Efezjan 4,17-32. Nadszedł czas, aby przygotować się do zaprezentowania tego, czego się nauczyłeś. Pomyśl o osobie lub grupie osób, których możesz nauczyć tych prawd. Może będą to uczestnicy zajęć z religii, przyjaciel, grupa w pracy, grupa biblijna, która spotyka się w twoim domu, a może nawet twoje własne dzieci albo wnuki. Twoimi odbiorcami mogą być osoby dorosłe, nastolatki lub dzieci. Kiedy już określisz, kim są twoi słuchacze, zaplanuj, w jaki sposób przedstawiś im prawdę z Listu do Efezjan 4,17-32 w sposób ciekawy i pomocny dla nich. Oto kilka pytań do zastanowienia:
 - Co możesz zrobić, aby pomóc swoim odbiorcom zobaczyć, co wynika z przeprowadzonej przez ciebie analizy tekstu?
 - Co trzeba wyjaśnić, aby zrozumieli znaczenie tych wersetów? *(Uwaga: warto posłużyć się komentarzem biblijnym w celu uzyskania dalszych informacji.)*
 - Jakie inne fragmenty należy przywołać, aby pokazać związek między poleceniami Pawła a innymi fragmentami z Pisma Świętego? Czy pomocne byłoby inne tłumaczenie Biblii lub parafraza danego fragmentu?
 - Jak przesłanie tego fragmentu odnosi się do życia twoich odbiorców? Bądź konkretny i praktyczny.

Poświęć czas na odpowiednie przygotowanie takiej biblijnej uczty. To będzie z korzyścią dla twoich słuchaczy, kiedy cierpliwie i pewnie wprowadzisz ich w prawdy Pisma Świętego.

2. Teraz wykonaj te same kroki odnośnie innego fragmentu, nad którym pracowałeś. Możesz wykorzystać spotkanie Jezusa z Nikodemem z 3 rozdziału Ewangelii Jana, słowa Apostoła Pawła do kościoła w Filipi z Listu do Filipian 4,4-9 albo przypowieść Jezusa o Dobrym Samarytaninie z Ewangelii Łukasza 10,25-37. Pamiętaj, aby mieć na uwadze odbiorców, którym te treści przekazujesz. Przygotuj dowolny fragment, przechodząc przez powyższe pytania.

Pamiętaj: Boża obietnica (dana Jozuemu) jest aktualna. On cię nigdy nie opuści. Bądź odważny! Dasz radę!

MODLITWA

Ojcze, dziękuję Ci, że chcesz mówić do mnie przez swoje Słowo i uczyć mnie, jak dzielić się jego przesłaniem z innymi. Dziękuję za przywilej i radość służenia Tobie. Pragnę czerpać z Twego Słowa praktyczne lekcje dla mojego życia. Proszę, byś przez swojego Ducha Świętego objawiał i tłumaczył mi wszystko to, co potrzebuję dostrzec. Modlę się o to w imieniu mojego Pana, Jezusa Chrystusa. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Słynna XIX-wieczna poetka Emily Dickinson pisała:

Mów całą prawdę - lecz mów nie wprost.

W wierszu o tym samym tytule Dickinson podpowiada, że prawda umieszczona w ramy pięknego opowiadania jest tym, co porusza nas najbardziej. Ludzki umysł myśli w obrazach. Obrazy pomagają nam umiejscowić się w realiach opowiadanej historii i zrozumieć znaczenie jej przesłania dla naszego życia.

I tego właśnie chcemy nauczyć się w kontekście studiowania Biblii – jak odkryć swoje miejsce w biblijnej historii.

Ważna myśl:

*Chcesz innym
wyjaśnić coś
ważnego? Posłuż się
obrazem. Niech to, co
zrozumiałe, zilustruje
to, co niezrozumiałe.*

Charles R. Swindoll

POBUDZANIE APETYTU

Na początku tej serii dowiedzieliśmy się, że w Biblii odnajdujemy różne gatunki literackie – narrację historyczną, teksty prawodawcze, poezję, literaturę mądrościową, teksty prorockie, ewangelie (biografie) oraz listy.

W swoim nauczaniu Jezus często posługiwał się obrazami. Jezus był mistrzem w opowiadaniu prawdy „nie wprost”, poprzez posługiwanie się przypowieściami.

Wskazówka

Otwórz słownik biblijny i odszukaj słowo *przypowieść*. Przeczytaj definicję. Sprawdź przykłady przypowieści w całej Biblii. Wypisz wszystkie przypowieści Jezusa, które pamiętasz.

Korzystając z tego, czego nauczyliśmy się o czterech elementach studiowania Pisma Świętego - analizie tekstu, interpretacji, korelacji i zastosowaniu - przyjrzyjmy się pewnej biblijnej historii.

Miało to miejsce podczas trzyletniej działalności Jezusa w Galilei. Pewnego razu, siedząc w łodzi zakotwiczonej tuż przy brzegu Morza Galilejskiego, Jezus opowiedział zgromadzonym ludziom przypowieść – historię rolnika siejącego ziarno.

Co ciekawe, nie musimy martwić się, w jaki sposób zinterpretować tę opowieść. Jezus sam nam ją wyjaśnił.

Otwórz 4 rozdział Ewangelii Marka. Przytrzymaj palcem to miejsce, a następnie cofnij się o kilka stron, aby sprawdzić, jakie wątki są poruszane w tej ewangelii do tego miejsca. Zapoznaj się z tematami, które autor uznał za godne podkreślenia.

Przeczytaj uważnie Ewangelię Marka 4,1-20. Jakie ważne szczegóły pojawiają się w tej historii? Kto w niej występuje? W jaki sposób Marek opisuje występujących tam ludzi?

To dobry moment, by zapoznać się z mapą działalności Jezusa w Izraelu. Znajdziesz ją z tyłu swojej Biblii lub w atlasie biblijnym. Odszukaj region zwany Galilea. Czy widzisz Jezioro (Morze) Galilejskie? Jak myślisz, jak wyglądał teren w tamtych okolicach?

Wskazówka

Opowiadając przypowieść o siewcy, Jezus prawdopodobnie miał na myśli okoliczne pola zboża i linię brzegową. Poszukaj wskazówek w tekście.

Jak myślisz, jakie ptaki mogły występować w okolicach Jeziora Galilejskiego? Zapamiętaj tę myśl, aż dotrzesz do tej części przypowieści, w której wspomniane są ptaki wydziobujące zasiane ziarno.

Stając się częścią historii

W jaki sposób mógłbyś podzielić się spostrzeżeniami z lektury 4 rozdziału Ewangelii Marka? Wypisz kilka myśli, które chciałbyś przekazać. Spróbuj zbudować odpowiedni nastrój dla swojego przekazu: „Czy spacerowałeś kiedyś brzegiem morza? Czy słyszałeś, jak ptaki trzepoczą skrzydłami? Czy wiał wtedy wiatr, podrywając piasek z okolicznych wydm?” Opisz swoje odczucia, a następnie wpleć je do swojego rozważania.

Teraz przeczytaj jeszcze raz Ewangelię Marka 4,10-20. Czytaj ten tekst bez pośpiechu, zastanawiając się, jak mogli czuć się uczniowie, słuchający przypowieści.

Spróbuj poczuć się częścią tej historii.

W jaki sposób reagujesz, gdy nie rozumiesz tego, co jest mówione?

Jak zareagowali uczniowie, gdy nie zrozumieli znaczenia przypowieści Jezusa? Co zrobili?

Zadawanie pytań odnośnie przedstawionej sytuacji pomoże lepiej odnaleźć się w opowieści:

Jak myślisz, jaki typ gleby reprezentujesz? Dlaczego?

Z kim identyfikujesz się w tej opowieści? Czy jesteś jednym z uczniów podążających za Jezusem, z mnóstwem pytań z tyłu głowy? A może jesteś osobą w tłumie, która nie chce na razie się określać po stronie Jezusa? Być może czujesz się jak rolnik, który sieje ziarna duchowej prawdy - sfrustrowany tym, jak niewielka część z tych nasion zakorzenia się trwale w sercach ludzi?

Czy dostrzegasz wartość umiejscowienia siebie i swoich słuchaczy w opowieści? Uruchomienie naszej wyobraźni pomoże nam dostrzec całe bogactwo duchowej prawdy ukrytej w biblijnej narracji.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Teraz twoja kolej, by przeciwżyć zasady, które omówiliśmy. Oto kilka ćwiczeń, które możesz wykonać, aby jeszcze bardziej doskonalić umiejętność studiowania Bożego Słowa.

1. Przeczytaj 1 List Piotra 1,13 oraz 2,3 - powoli i starannie. Wymień rodzaje zachowań, o których mówi Piotr, polecając, by wierzący się ich wyzbyli.
2. W jaki sposób nauczanie Piotra koresponduje z przypowieścią Jezusa o siewcy?
3. Doświadczywszy, jak „dobry jest Pan”, czego powinniśmy zapragnąć według Piotra? Dlaczego tego potrzebujemy?

4. Przeczytaj Księgę Izajasza 6,10-13. We fragmencie tym prorok Izajasz wzywa obywateli Judy, by zaufali Bogu i poddali Mu swoje życie. Co to praktycznie oznacza – odpowiedzieć na przesłanie Słowa Bożego otwartymi oczami, uszami i sercem?

5. Spróbuj odnaleźć się w przesłaniu, które głosił Izajasz. Biorąc pod uwagę aktualny stan twojej duchowej wrażliwości, jak myślisz, w jaki sposób zareagowałbyś na jego słowa?

MODLITWA

Ojcze, jestem wdzięczny, że mnie zbawiłeś. Przeniknąłeś zakamarki mojej duszy i uratowałeś mnie przed samym sobą. Naucz mnie, bym potrafił odnajdować się w niezwykłych opowieściach twojego Słowa. Przemieniaj mnie przez swojego Ducha, tak bym był coraz bardziej podobny do Jezusa. Składam teraz Tobie uwielbienie w Jego Imieniu. Amen.

ISTOTA SPRAWY

Wyobraź sobie, że przygotowujesz się do wygłoszenia wykładu przed grupą studentów zgromadzonych w uniwersyteckiej auli. Twój temat to obrona wiarygodności i aktualności chrześcijańskiego przesłania.

Słuchacze pochodzą z różnych środowisk. Niektórzy są zaciekawieni i otwarci, by nauczyć się czegoś nowego, inni - wręcz przeciwnie. Masz niezwykłą możliwość, by podzielić się istotą biblijnego przekazu z ludźmi, którzy w większości nie mieli wcześniej okazji, by coś takiego usłyszeć.

Jak byś się przygotował do takiego wystąpienia? W jaki sposób mógłbyś przykuć i utrzymać uwagę słuchających, tak by moc Słowa Bożego poruszyła ich serca?

POBUDZANIE APETYTYU

W 17 rozdziale Dziejów Apostolskich Apostoł Paweł staje w obliczu niełatwej sytuacji.

Od kilku dni przemierzał Ateny, miasto handlu, sztuki i wszechobecnego bałwochwalstwa. Z uwagą obserwował swoje otoczenie. Następnie interpretował to, co widział, zestawiając cechy kultury greckiej z przesłaniem Starego Testamentu. I właśnie wtedy otrzymał szansę wystąpienia na Areopagu, gdzie mógł przekazać zastosowanie prawdy o Bogu zaciekawionej widowni.

Używając ateńskiej przemowy Pawła jako modelu, nauczmy się kilku pomocnych zasad sztuki komunikacji. Przekonamy się, w jaki sposób Paweł przygotował wszystkie składniki, zapewniając słuchaczom najwyższej jakości duchowy pokarm – słuchaczom, którzy nawet nie zdawali sobie sprawy, jak bardzo byli głodni prawdy.

Ważna myśl:

*Za pomocą słów –
intrygujących,
zrozumiałych,
adekwatnych,
logicznych – buduj
most pomiędzy
miejscem, gdzie
znajdują się twoi
słuchacze, a miejscem,
do którego chcesz ich
doprowadzić.*

Charles R. Swindoll

Przeczytaj uważnie fragment z Dziejów Apostolskich 17,16-34. Możesz także posłużyć się swoim ulubionym tłumaczeniem Pisma Świętego.

Czekając na nich w Atenach, Paweł burzył się wewnątrz na widok miasta pełnego bożków. Rozprawiał też w synagodze z Żydami i z "bojącymi się Boga" i codziennie na agorze z tymi, których tam spotykał. Niektórzy z filozofów epikurejskich i stoickich rozmawiali z nim: «Cóż chce powiedzieć ten nowinkarz» - mówili jedni, a drudzy: - «Zdaje się, że jest zwiastunem nowych bogów» - bo głosił Jezusa i zmartwychwstanie.

Zabrali go i zaprowadzili na Areopag, i zapytali: «Czy moglibyśmy się dowiedzieć, jaką to nową naukę głosisz? Bo jakieś nowe rzeczy wkładasz nam do głowy. Chcielibyśmy więc dowiedzieć się, o co właściwie chodzi». A wszyscy Ateńczycy i mieszkający tam przybysze poświęcają czas jedynie albo mówieniu o czymś, albo wysłuchiowaniu czegoś nowego.

«Mężowie ateńscy - przemówił Paweł stanąwszy w środku Areopagu widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: "Nieznanemu Bogu". Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając. Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko. On z jednego [człowieka] wyprowadził cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił właściwie czasy i granice ich zamieszkania, aby szukali Boga, czy nie znajdą Go niejako po omacku. Bo w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. Bo w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak też powiedzieli niektórzy z waszych poetów: "Jesteśmy bowiem z Jego rodu". Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu rąk i myśli człowieka. Nie zważając na czasy nieświadomości, wzywa Bóg teraz wszędzie i wszystkich ludzi do nawrócenia, dlatego że wyznaczył dzień, w którym sprawiedliwie będzie sądzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych».

Gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni się wyśmiewali, a inni powiedzieli: «Posłuchamy cię o tym innym razem». Tak Paweł ich opuścił. Niektórzy jednak przyłączyli się do niego i uwierzyli. Wśród nich Dionizy Areopagita i kobieta imieniem Damaris, a z nimi inni.

Jak to się stało, że Paweł miał sposobność przemawiać do ateńskiej elity?

W jakim miejscu znalazł się Paweł? Czym się ono charakteryzowało? Jakie odgłosy mogły dobiegać z zewnątrz podczas wystąpienia Pawła? Jakie aromaty mogły być wyczuwalne w tamtym miejscu? Co Paweł widział wokół siebie?

Skorzystaj z encyklopedii biblijnej. Odszukaj hasło *Ateny*. Sprawdź, jakie było znaczenie tego miasta w kulturze ówczesnych Greków. Następnie odszukaj słowo *Areopag*. Otwórz także komentarz do Dziejów Apostolskich na rozdziale dotyczącym 17 rozdziału. Przystudiuj informacje na temat miejsca, w którym znalazł się Paweł. Jakie szczegóły cię interesują? Co możesz wpleść w treść twojego wykładu do studentów, tak by zaciekać słuchaczy?

Kim byli Epikurejczycy i Stoicy? Poszukaj informacji na ich temat w encyklopedii biblijnej lub w Internecie. Zapisz poniżej, czego się dowiedziałeś.

Jakie cechy myśli epikurejskiej i stoickiej są żywotne i dzisiaj? Gdzie są one reprezentowane?

W jaki sposób możesz użyć tych faktów, by zacząć budować most pomiędzy miejscem, w którym znajdują się twoi słuchacze, a prawdą Słowa Bożego?

Przypatrując się Pawłowi, zbadajmy pięć elementów, których użył on do zbudowania mostu dla Ateńczyków.

1. *Paweł zaczyna od miejsca, w którym znajdowali się Ateńczycy.* (Dz 17,22-23) Oparł się pokusie, by natychmiast przejść do meritum sprawy. Swoją wypowiedź zaczął od obserwacji, że Ateńczycy to ludzie bardzo „religijni”.
2. *Paweł posługuje się tym, co rozumiałe, by objaśnić to, co niezrozumiałe.* (Dz 17,23-24) Zwrócił na uwagę na jedno z bóstw, „nieznanego boga”, twierdząc, że zna go osobiście. Wzbudziło to z pewnością zainteresowanie słuchaczy.
3. *Paweł rozwija swoją myśl w sposób klarowny i logiczny.* (Dz 17,24-28) Cierpliwie prowadził swoich słuchaczy w kierunku lepszego zrozumienia faktu, że „nieznany” Bóg może jednak być poznany, co więcej, On pragnie nawiązać z nami kontakt. Zwróć uwagę na logiczny rozwój myśli Pawła:
 - Bóg jest stwórcą – nie można go pojąć ani „umieścić” w budynku (Dz 17,24)
 - Bóg jest samowystarczalny – nie ma potrzeb, przez które byłby od nas w jakikolwiek sposób zależny (Dz 17,25)
 - Bóg jest pełen mądrości – posiada plan dla wszystkiego (Dz 17,26-27)
 - Bóg podtrzymuje swym istnieniem wszystko – nie jest zależny od niczego ani nikogo (Dz 17,28)
4. *Paweł skupia uwagę słuchaczy dzięki trafnej ilustracji.* (Dz 17,28) Zacerpnął z greckiej kultury i literatury, cytując dobrze znanego im poetę, by jeszcze lepiej zobrazować prawdy, które głosił.

Wskazówka

Myśląc o naszych odbiorcach, dobrze jest dowiedzieć się jak najwięcej o ich środowisku oraz poglądach. Na przykład, jeśli przygotowujesz się do rozmowy z osobami w wieku 18-25 lat, poświęć chwilę, by prześledzić to, co dzieje się obecnie w Internecie (szczególnie w mediach społecznościowych). Zapisz swoje spostrzeżenia. Obserwacje te mogą stać się źródłem ilustracji, które pomogą zobrazować duchowe prawdy. Z pewnością przyczynią się też do wzbudzenia zainteresowania słuchaczy.

5. *Paweł zakończył przemowę w bardzo osobisty i bezpośredni sposób.* (Dz 17,29-31) Można powiedzieć, że „wszedł w buty” swoich słuchaczy. Gdy tylko zyskał ich uwagę, odważnie ogłosił prawdę o zmartwychwstaniu i o potrzebie nawrócenia.

TWÓJ DYŻUR W KUCHNI

Karmienie głodnych nie zawsze jest bezproblemowe. Tak jak podczas przemowy Pawła na Areopagu, czasami Słowo Boże napotyka opór. Jednak naszym powołaniem jest przekazywanie Bożych prawd starannie, łagodnie i z odwagą, bez względu na to, jak reagują nasi słuchacze. Poniższe ćwiczenie stanowi wyzwanie do podjęcia takiej próby.

1. Znajdź okazję do przedstawienia fragmentu Pisma i jego znaczenia komuś w twojej wspólnotie albo przyjacielowi podczas pogawędki przy kawie. Niezależnie od tego, czy dzielisz się Słowem z jedną osobą czy z grupą, poświęć czas na dokładne przygotowanie. To zadanie wymaga dość dobrej znajomości swoich słuchaczy, abyś mógł stworzyć most łączący ich życiowe doświadczenia i prawdy biblijne. Postępuj zgodnie z modelem, który poznałeś: **analiza tekstu, interpretacja, korelacja i zastosowanie**. Możesz podzielić się jednym z fragmentów, które omówiliśmy w tej książce albo którymś z fragmentów z poprzedniego ćwiczenia.
2. Uważnie obserwuj swoich odbiorców i staraj się jak najlepiej pomóc im zastosować ten fragment. Módl się o prowadzenie Ducha Świętego podczas przygotowań. W kolejnym kroku, podobnie jak apostoł Paweł na Areopagu, zaprezentuj prawdy biblijne ufając, że Bóg użyje swego Słowa dla swojej chwały. Pamiętaj, czego nauczyliśmy się od Pawła na temat zasad przemawiania, biorąc pod uwagę poniższe kwestie.
 - Musisz wiedzieć, na jakim poziomie duchowej dojrzałości są Twoi słuchacze - czy masz do czynienia z dojrzałymi wierzącymi, nowymi chrześcijanami czy może z osobami, które nigdy nie słyszały prawd Bożego Słowa.
 - Wykorzystaj coś znajomego, aby opowiedzieć o czymś nieznanym. Jakie przykłady z codziennego życia mogą pomóc twojemu słuchaczowi zrozumieć dany fragment Biblii?

- Rozwijaj swoje przesłanie w sposób jasny i logiczny. Starannie wyjaśnij związek pomiędzy ilustracją, której używasz, a prawdą fragmentu z Biblii.
- Używaj ciekawych ilustracji, aby przyciągnąć uwagę publiczności. Powiąż prawdy Słowa Bożego bezpośrednio z sytuacją życiową twoich słuchaczy tak, aby odczuli wpływ twojego przesłania na swoje życie.
- Skieruj swoje przesłanie osobiście do swoich słuchaczy. Prawdę, którą głosisz, połącz z wezwaniem do działania, zachęcając do konkretnej reakcji.

Po zakończeniu zapisz swoje obserwacje i rezultaty. Czy byłeś zadowolony ze sposobu prezentacji? Gdybyś miał okazję zrobić to ponownie z tymi samymi ludźmi, jakie wprowadziłbyś zmiany?

Bądź pewien, że im częściej będziesz angażował się w głoszenie i nauczanie Słowa Bożego, tym swobodniej będziesz się w tym czuł.

Nie zapomnij, jak wielkie znaczenie odgrywa modlitwa! To Bóg porusza serca słuchaczy, przygotowując je na spotkanie ze swoim Słowem. To On przez Swojego Ducha czyni w nich trwałą zmianę. Nie zapomnij podziękować Bogu za Jego łaskę i moc przemiany ludzkiego życia.

MODLITWA

Ojcze, dziękuję za przywilej czytania i studiowania Pisma Świętego. Dziękuję Ci, że stosując duchowe prawdy w nim zawarte, doświadczamy przemiany naszego życia. Proszę, byś nauczył mnie przygotowywać wartościowe duchowe posiłki dla siebie i dla innych. Pragnę służyć tym, czego Ty sam mnie uczysz przez swoje Słowo. Wysławiam Cię za Twoją ogromną moc, która jest w nim zawarta. Amen.

